അധ്യായം 92

അല്ലൈൽ (രാത്രി)

അവതരണം മക്കയിൽ, സൂക്തങ്ങൾ 21

അദ്ധ്യായ പരിചയം:

മനുഷ്യകർമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവത്തിങ്കൽ അവരുടെ സ്ഥാനവും പരിണതിയും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഈ അദ്ധ്യായം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതായത്, രാവും പകലും പോലെ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമാണ് മനുഷ്യൻ പ്രവർത്തങ്ങളും അനന്തരഫലങ്ങളും. ദാനശീലവും ലുബ്ധും തുല്യമല്ല. അവയുടെ സ്വഭാവം തമ്മിൽ എത്രത്തോളം വൈരുധ്യമുണ്ടോ അത്ര ത്തോളം വൈരുധ്യമുണ്ട് അവയുടെ പരിണിതികൾ തമ്മിൽ. സൽക്കർമകാരികൾക്ക് നന്മയി ലേക്കുള്ള മാർഗം എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കും. ദുഷ്കർമകാരികൾക്ക് പ്രയാസത്തിലേക്കുള്ള വഴിയും എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കും. ആർ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള സന്മാർഗദർശനത്തെ പിൻപ റ്റുന്നുവോ അയാൾക്ക് സംതൃപ്തമായ പര്യവസാനമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിനെ തള്ളിപ്പ റഞ്ഞവനെ ആളിക്കത്തുന്ന അഗ്നി കാത്തിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰ ﴿١﴾ وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ
وَٱلۡأُنثَىٰٓ ﴿٣﴾ إِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنۡ أَعۡطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ
بِٱلۡحُسۡنَىٰ ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡيُسۡرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسۡتَغۡنَىٰ
﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡعُسۡرَىٰ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغۡنِي عَنۡهُ
مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّىٰٓ ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيۡنَا لَلۡهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلۡأٓخِرَةَ وَٱلۡأُولَىٰ ﴿١٣﴾
فَأَنذَرۡتُكُمۡ نَارٗا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾ لَا يَصۡلَىٰهَآ إِلَّا ٱلۡأَشۡقَى ﴿١٥﴾ ٱلَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ
﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا ٱلۡأَتۡقَى ﴿١٧﴾ ٱلَّذِي يُؤۡتِي مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ
عِندَهُۥ مِن نِّعۡمَةٖ تُجۡزَىٰٓ ﴿١٩﴾ إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِ ٱلۡأَعۡلَىٰ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوۡفَ
يَرۡضَىٰ ﴿٢١﴾

അർഥം:

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ

1. രാത്രിയാണെ, അത് മൂടുമ്പോൾ,
2. പകലാണെ, അത് പ്രകാശമാകുമ്പോൾ,
3. ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും സൃഷ്ടിച്ചവനാണെ സത്യം.
4. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം പലവിധമാണ്.
5. എന്നാൽ ആർ ദാനം നൽകുകയും ഭക്തനാവുകയും,
6. ഏററവും നല്ലതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവോ,
7. അവനു നാം ആശ്വാസത്തിലേക്ക് വഴി എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കും.
8. എന്നാൽ ആർ പിശുക്ക് കാണിക്കുകയും സ്വയം പര്യാപ്തത നടിക്കുകയും,
9. ഏററവും നല്ലതിനെ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നുവോ,

10. അവനു നാം ക്ലേശത്തിലേക്ക് വഴി എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കും.
11. അവൻ നശിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ധനം അവന്ന് ഉപകരിക്കുകയില്ല.
12. സംശയമില്ല; നേർവഴി കാണിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ബാധ്യതയാകുന്നു.
13. പരലോകവും ഇഹലോകവും നമ്മുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്.
14. അതിനാൽ കത്തിയെരിയും നരകത്തീയെക്കുറിച്ച് നാം നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു.
15. ഏററം നിർഭാഗ്യവാനല്ലാതെ അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.
16. സത്യത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞവനും അതിൽ നിന്ന് പിൻമാറിപ്പോവുകയും ചെയ്ത.
17. പരമഭക്തൻ അതിൽനിന്ന് അകററപ്പെടും.
18. വിശുദ്ധി വരിക്കാനായി തന്റെ ധനം വ്യയം ചെയ്തവൻ.
19. പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യേണ്ട ഒരൗദാര്യവും അവന്റെയടുത്ത് ആർക്കുമില്ല.
20. അത്യുന്നതനായ തന്റെ നാഥന്റെ പ്രീതി മാത്രം പ്രതീക്ഷിച്ചാണ് അവനത് ചെയ്യുന്നത്.
21. തീർച്ചയായും വഴിയെ അയാൾ സംതൃപ്തനാകുന്നതാകുന്നു.

വിശദീകരണം:

പ്രപഞ്ചത്തിലെ വ്യത്യസ്ത പ്രതിഭാസങ്ങളെ പിടിച്ചാണയിട്ട് അല്ലാഹു മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു മുമ്പിൽ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതികൾ ഇവയാണ്: പ്രകൃയിലെ പ്രതിഭാസങ്ങൾ എത്രമാത്രം വിഭിന്നങ്ങളാണോ അതുപോലെ വിഭിന്നങ്ങളാണ് മനുഷ്യരുടെ കർമങ്ങൾ. നന്മയുടെതും തിന്മയുടെതും സംസ്കരണത്തിന്റെതും സംസ്കാര രാഹിത്യത്തിന്റെതുമായ കാര്യങ്ങൾ അവയിലുണ്ട്. എന്നാൽ മൂന്നടിസ്ഥാനങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യകർമങ്ങൾ വിജയിക്കുകയുള്ളൂ. അവയിൽ ഒന്ന്, ധനത്തിൽനിന്ന് ദാനധർമങ്ങൾ ചെയ്യലാകുന്നു. ധനക്കൊതിയാണ് മനുഷ്യനെ സംസ്കാരരഹിമായ ജീവിതത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കുന്നത്. അതിനാൽ സ്വത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ താല്പര്യം മാനിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് സാമ്പത്തികമായ ക്രമക്കേടുകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സാധിക്കും. രണ്ട്, തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ഏകനായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കൽ. അത് സ്വഭാവത്തിലായാലും ധനവിനിയോഗത്തിലായാലും സമ്പാദിക്കുന്നതിലായാലും പെരുമാറ്റങ്ങളിലായാലും ശരി, ദൈവിക താല്പര്യത്തിനാണ് ജീവിതത്തിൽ മുൻഗണന നല്കേണ്ടത്. മൂന്ന്, തനിക്ക് നിർണയിക്കപ്പെട്ട ആരാധനാകർമങ്ങളോടൊപ്പം മറ്റുള്ള നന്മകളെയും സത്യപ്പെടുത്തുകയും അത് ആചരിച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്യൽ.

നന്മയുടെ പരിധി നിർണയിക്കുക സാധ്യമല്ല. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളും അതിന്റെ വരുതയിൽ വരുന്നതാണ്. അവിടെയൊക്കെ ദേഹേഛയെക്കാൾ നന്മക്ക് മുൻഗണന കൊടുത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ താല്പര്യം പൂർത്തീകരിക്കുക. അത്തരം ജീവിതത്തിലൂടെയാണ് ദൈവിക ആദർശം പൂർണമായി ആചരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഉപരിസൂചിത രീതിയിലുള്ള ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരാൾ അല്ലാഹു തനിക്ക് നിർണയിച്ചുതന്ന ശരിയായ പ്രകൃതിയിലും മാർഗത്തിലുമാണ് ചലിക്കുന്നത്. പ്രഥമ ഘട്ടത്തിൽ കുറേയൊക്കെ പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവക്കേണ്ടിവരുമെങ്കിലും പിന്നീട് അവന് ആ വഴി എളുപ്പമാകും. അത്തരം ഘട്ടത്തിൽ അവന് ഒന്നിനെയും ഭയപ്പെടേണ്ടിവരില്ല. ഒന്നിനെയും എതിരിടേണ്ടിവരില്ല. നന്മയനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ശരിയായ വിശ്വാസിക്ക് അയാളുടെ ചുറ്റുപാടുകൾ സ്വയം വിധേയമായിമാറും. അയാൾക്ക് അനുകൂലമായ സാഹചര്യമായിരിക്കും എവിടെയും ലഭിക്കുക. ആ രീതിയിൽ ജീവിക്കാനുള്ള ഉതവി അല്ലാഹു അവന് നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതത്രെ അവന് നാം ആശ്വാസത്തിലേക്ക് വഴി എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കും എന്നതുകൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത്.

അതേയവസരം, മുകളിൽ പറഞ്ഞതിന് വിരുദ്ധമായി മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അവന്റെ ജീവിതം ദുരിതപൂർണമായിരിക്കും. ഒന്ന്, ലുബ്ധ്. ധനം കുന്നുകൂട്ടിവെക്കുകയും സ്വന്തത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും അല്ലാഹുവിന്റെയും അവകാശങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് നല്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അതോടൊപ്പം ധനത്തിലെന്ന പോലെ ജനങ്ങളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലും ഉത്തമസ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ പിശുക്ക് കാണിക്കുക. രണ്ട്, തനിക്ക് താൻ പോന്നവനാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായമല്ല, സ്വന്തം സാമർഥ്യം കൊണ്ടാണ് ഇതൊക്കെ കിട്ടിയത്, മേലിലും അങ്ങനെയായിരിക്കും, അതിനാൽ മറ്റാരോടും തനിക്ക് യാതൊരു വിധ കടപ്പാടും ഇല്ല എന്ന നിഗളിപ്പിൽ ജീവിക്കുക. മൂന്ന്, സുഖലോലുപ ജീവിതത്തിന്റെ മാധുര്യത്തിൽ സ്വയം മതിമറന്ന് ആരാധനാകാര്യങ്ങളിൽനിന്നും നന്മയെന്ന്

വ്യവഹരിക്കാവുന്ന ജീവിതമേഖലകളിൽനിന്നും സ്വയം പിന്മാറുകയും ദേഹേഛക്ക് വിധേയ മായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഇത്തരം ജീവിതം നയിക്കുന്നവന് പ്രയാസമായതിലേക്ക് വഴി എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം ഇതത്രെ: അവൻ ജീവിക്കുന്നത് ദൈവം തനിക്ക് നിർണ യിച്ചുതന്ന ശുദ്ധപ്രകൃതിക്ക് വിരുദ്ധമായാണ്. മറ്റുള്ളവർക്ക് അവൻ എത്ര തന്നെ മേത്തരം ജീവിതത്തിലാണെങ്കിലും അവന് ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും സന്തോഷവും സമാധാനവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. മനഃസംഘർഷം അവൻെറ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും നിറഞ്ഞുനിൽക്കും. കാരണം, ഒരു സംഗതിയെ അതിൻെറ പ്രകൃതിക്ക് വിരുദ്ധമായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന സ്വാഭാ വികതയാണത്. അവൻ സ്വയം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ വഴി തന്നെയായിരിക്കും അവന് നല്ല തെന്ന് തോന്നുക. അതിനാൽ നന്മയുടെ വഴി അവന് അപ്രാപ്യമായിരിക്കും, ദുർഘടവും. ദൈവം നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതിയെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ അവന് സാധിക്കുകയില്ല.

അത്തരക്കാരന് അവൻെറ ധനം ഒരിക്കലും ഉപകാരപ്പെടുകയില്ല. അത് സമാധാനം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതിലായാലും സൗഭാഗ്യം കൈവരുത്തുന്നതിലായാലും ദൈവിക ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അവനെ രക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിലായാലും ശരി. അതൊക്കെ ഉപേക്ഷിച്ചായിരിക്കും അവ ൻെറ അന്ത്യയാത്ര. ധനം പരലോകത്ത് ഉപകാരപ്പെടുന്ന സംഗതിയല്ലല്ലോ.

ഈ അവസ്ഥയിൽ തൻെറ വിജയ-സൗഭാഗ്യങ്ങൾക്ക് നിദാനമായ ജീവിതസരണി തിര ഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള ഉതവി നല്കേണ്ടത് ഏകനായ ദൈവമാണ്. അതിനനുസരിച്ച് ജീവിത മേഖലയിൽ നന്മയും തിന്മയും ഹലാലും ഹറാമും (അനുവദനീയം, നിഷിദ്ധം) വിവേചിച്ച് കാണിക്കേണ്ടതും ഏകനായ അല്ലാഹുവാണ്. കാരണം, മനുഷ്യനെ നരകത്തിലെത്തിക്കുന്ന പൈശാചിക മാർഗം അവന് ചുറ്റും ധാരാളമുണ്ട്. ദാസൻ അതിൽ അകപ്പെടുന്നത് ഇഷ്ട പ്പെടാത്തവനാണ് അല്ലാഹു.

ഇഹത്തിൻെറയും പരത്തിൻെറയും ആധിപത്യം അല്ലാഹുവിൻെറതാണ്. അവ നിയന്ത്രി ക്കുന്നത് അവൻെറ പരമാധിപത്യമാണ്. നന്മ ചെയ്യുന്നവന് നന്മയുടെ പ്രതിഫലവും തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചവന് അതിനുള്ള പ്രതിഫലവും നല്കാൻ ശക്തനാണ് അല്ലാഹു. അതിനാൽ ഏതേത് രീതി തൻെറ ജീവിതത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുത്താലും അതിൻെറ പരിണതി അനുഭ വിക്കാതെ ദൈവിക പിടിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനാകില്ല. അതിനാൽ, ശരിയായ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും സന്മാർഗത്തിൽനിന്നും അകന്ന് ദേഹേഛക്കനുസരിച്ചു ജീവിച്ച മഹാ ദൗർഭാഗ്യവാന് നരകത്തെക്കുറിച്ച മുന്നറിയിപ്പ് നല്കുയാണ് അവൻ ചെയ്യുന്നത്. ഹൃദയം കൊണ്ട് നന്മ യെയും ദൈവികസരണിയെയും കളവാക്കുകയും ശരീരം കൊണ്ടും കർമം കൊണ്ടും അത്ത രം രീതികളിൽനിന്ന് ഭൗതികനേട്ടങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പിന്തിരിഞ്ഞുപോയവനുമാണവർ. അത്തര ക്കാരുടെ പരിണതിയത്രെ നരകം.

നരകവിമോചനം ലഭിക്കുന്ന വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ച സൂചനയിതാണ്: തൻെറ ധനം ദൈവം തന്നെ ഏല്പിച്ച അമാനത്താണെന്ന ധാരണയോടെ മാത്രം അതിനെ സമീപിക്കു കയും ഏതൊക്കെ അവകാശികൾ അതിൻെറ മുമ്പിലുണ്ടോ അവരുടെയൊക്കെ അവകാ ശങ്ങൾ ധനത്തിൽനിന്ന് കൊടത്തുവീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവരാണവർ. സ്വന്തം ജീവിതത്തിൻെറ സംസ്കരണവും ധനത്തിൻെറ ശുദ്ധീകരണവുമാണവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവർ ക്ക് നല്കിയ ധനത്തിൽനിന്ന് അവർ അവരുടെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൻെറ ആവശ്യങ്ങളും ആദർശത്തിൻെറ ആവശ്യവും പൂർത്തീകരിക്കുകയും സ്വന്തം പരലോകപരിണതി നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുമാണ്.

അത്തരക്കാരുടെ ധനവിനിയോഗത്തിൻെറ രീതിയിതത്രെ: അവർ എന്ത് ചെലവഴിക്കുന്നു വോ അത് നിഷ്കളങ്കമായും ദൈവിക പൊരുത്തം മാത്രം മുൻനിറുത്തിയുള്ളതായിരിക്കും. ഒരുതരത്തിലുള്ള പ്രത്യുപകാരവും അവർ ആളുകളിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. മറ്റു രീതിയി ലുള്ള ഭൗതിക താല്പര്യവും അവർ കാംക്ഷിക്കുന്നില്ല. അത്തരക്കാർ സ്രഷ്ടാവായ ഏകദൈ വത്തിൻെറ സംപ്രീതിക്ക് വിധേയരായ മഹാ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്.